

นิพนธ์ต้นฉบับ

โรคอุจจาระร่วงเรื้อรังในทารกจากเชื้อสالمोเนลลา

ยง ภู่วรรณ* วิโรจน์ พงษ์พันธ์เลิศ*
สมใจ เหรียญประยูร** รัชนี เช็นศริวัฒนา*

Poovorawan P, Pongpumlert W, Reinprayoon S, Sensirivatana R.
Chronic diarrhea in infants from Salmonellosis. Chula Med J 1984
May ; 28(5) : 497-505

*Diarrheal disease in children is one of the leading causes of morbidity throughout the world and the mortality is increased with chronic diarrhea. This paper is to report the significance of the incidence and mortality rate in chronic diarrhea caused by *Salmonella* infection in young infants. There were twenty six cases of Salmonellosis out of seventy one cases of chronic diarrhea admitted in Pediatric Department, Chulalongkorn Hospital during the four years period (1977-1980), when there was an outbreak of *Salmonella* infection in the hospital. The *Salmonella* organisms were detected from the initial stool cultures in 10 cases. The other 16 cases were found during the course of diarrhea occurring in the hospital. Low birth weight and very young infants were prone to this infection. The mortality rate in the Salmonellosis group is 11.5 percent. This is not different from the mortality rate in the overall chronic diarrhea group which is 12.7 percent.*

* ภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรคอุจาระร่วงเป็นสาเหตุสำคัญของ
ทารกที่เดินชีวิตในช่วงบีแรก อัตราตายของ
โรคอุจาระร่วงในการของภาควิชาการเวช-
ศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ประมาณ
ร้อยละ 4⁽¹⁾ อัตราตายจะสูงขึ้นถึงร้อยละ
15-45 ในทารกที่ป่วยเป็นโรคอุจาระร่วง
เรื้อรัง^(2,3,4,5) โรคอุจาระร่วงเรื้อรังมีสาเหตุ
ได้หลายอย่าง เช่น การติดเชื้อแบคทีเรียใน
ลำไส้ โรคทางปาราสิต โรคทางเมตาบอลิก
การขาดเอ็นไซม์ในลำไส้ เป็นทัน

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีการระบาด
ของโรคอุจาระร่วงจากเชื้อ *Salmonella krefeld* (E4) ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2519
หลังจากนั้น ได้มีการตรวจพบเชื้อดังกล่าวใน
อุจาระทารกที่ป่วยด้วยโรคอุจาระร่วงทั้งแบบ
เนียบพลันและเรื้อรัง ในปี พ.ศ. 2523 เชื้อ
สالمโโนเลต้า E 4 เป็นสาเหตุใหญ่ในการทำ
ให้เกิดโรคอุจาระร่วงในทารกที่รับไว้วัสดุ
ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยเฉพาะใน
ทารกที่มีอายุน้อยกว่า 3 เดือน⁽⁶⁾

สالمโโนเลต้า เป็นแบคทีเรียที่สำคัญ
ในการทำให้เกิดการระบาดของโรคอุจาระร่วง
แม้แต่ในประเทศไทยพัฒนาแล้วยังเป็นปัจจัย
สำคัญของโรคติดเชื้อ⁽⁷⁾ มีรายงานการระบาด
เกิดขึ้นในโรงพยาบาล^(8,9,10,11) สถานที่
พักพัฒนาชรา⁽¹²⁾ รายงานนี้เป็นรายงานการ

ศึกษาถึงโรคอุจาระร่วงแบบเรื้อรัง ที่ทราบ
พบเชื้อสالمโโนเลต้าในอุจาระ เปรียบเทียบ
กับการทารกที่ป่วยด้วยโรคอุจาระร่วงเรื้อรังทั่วๆ
ไป ไม่พบเชื้อสالمโโนเลต้า เพื่อศึกษาถึงปัจจัย
สำคัญที่เกี่ยวข้องในการชักนำให้ผู้ป่วยเป็นโรค
อุจาระร่วงเรื้อรังสالمโโนเลต้าโลสีส ยังจะเป็น
แนวทางในการหาทางบังคับการติดเชื้อ สالم-
โโนเลต้า โดยเฉพาะในช่วงที่มีการระบาดของ
โรคเกิดขึ้น

ผู้ป่วยและวิธีการ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาข้อมูลจาก
ทั่วประเทศที่ผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงเรื้อรังที่
รับการรักษาในภาควิชาการเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่
วันที่ 1 มกราคม 2520 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม
พ.ศ. 2523 รวมระยะเวลา 4 ปี โดยถือเอาข้อ^{หัว}
ชี้บ่งของโรคอุจาระร่วงแบบเรื้อรังค้างนี้คือ

1. ระยะเวลาของการถ่ายอุจาระร่วง
มากกว่า 14 วัน

2. จำนวนครั้งในการถ่ายอุจาระเหลว
อย่างน้อย 3 ครั้งในเวลา 12 ชั่วโมง หรือถ่าย
เป็นมูกเลือด 1 ครั้ง

แบ่งกลุ่มจากการจากการตรวจเพาะเชื้อ^{หัว}
จากอุจาระเป็นกลุ่มที่ตรวจพบเชื้อ สالمโโน-
เลต้า และกลุ่มที่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ วิเคราะห์
เปรียบเทียบถึงกลุ่มอายุของทารก น้ำหนัก

แรกเกิดของทารก ระยะเวลาของการป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วง ระยะเวลาที่รับไว้วัสดุในโรงพยาบาลและอัตราตายในทารกทั้ง 2 กลุ่ม

สถิติที่ใช้ในรายงานนี้ เปอร์เซ็นต์ proportion t test, \bar{X} , SD.

ผล

ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2520 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2523 รวม

เวลา 4 ปี ภาควิชาการเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รับทารกไว้วัสดุด้วยโรคอุจจาระร่วงแบบเรื้อรังจำนวน 71 ราย เป็นเพศชาย 46 ราย เพศหญิง 25 ราย รายละเฉลี่ยต่าง ๆ ได้แก่รายงานไว้แล้ว^(๑๙) ตรวจพบเชื้อแบคทีเรียก่อโรคในลำไส้ (enteropathogen) จำนวน 29 ราย เป็นเชื้อสาลโมเนลลา 26 ราย shigella 2 ราย และ E coli 1 ราย ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงแบคทีเรียก่อโรคในลำไส้ที่ตรวจพบในผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงเรื้อรังในทารก

Bacterial pathogens	Case (s)
Salmonella	
Salmonella B	26
Salmonella E 4	1
Salmonella species unclassified	15
Salmonella species unclassified	10
Shigella	
Shigella B	2
Shigella D	1
Enteropathogenic E coli	1

ผู้ป่วยที่พบเชื้อ สาลโมเนลลา จำนวน 26 ราย ตรวจพบจากการเพาะเชื้อจากอุจจาระ เมื่อแรกรับไว้ในโรงพยาบาล จำนวน 10 ราย ในจำนวนนี้ผู้ป่วยรายหนึ่งย้ายมากรุงเทพฯ เอกชนและตรวจพบเชื้อสาลโมเนลลา E 4 มา

ก่อนแล้ว ผู้ป่วยอีก 1 รายเคยรับไว้วัสดุในโรงพยาบาลด้วยเรื่องอื่นก่อนที่จะรับไว้วัสดุ ด้วยเรื่องอุจจาระร่วง ผู้ป่วย 16 รายตรวจพบเชื้อ สาลโมเนลลา หลังจากอยู่ในโรงพยาบาลเป็นเวลา 7 ถึง 45 วัน โดยที่ตรวจเพาะเชื้อ

จากอุจาระครั้งแรกไม่พบเชื้อแบคทีเรียก่อโรคในลำไส้ หรือผู้ป่วยรับไวรัสจากเด็กอื่นและเกิดโรคอุจาระร่วงในโรงพยาบาล

ทางที่บ่งชี้ว่าโรคอุจาระร่วงเรื้อรังที่ตรวจพบเชื้อ สาลโมเนลลา มีอายุเฉลี่ย

25.9 ± 25.7 วัน น้อยกว่าทางที่บ่งชี้ว่าโรคอุจาระร่วงเรื้อรังจากสาเหตุอื่น กล่าวคือมีอายุ 40.4 ± 44.6 วัน ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การกระจายของอายุทั้ง 2 กลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 อายุทางที่บ่งชี้ว่าโรคอุจาระร่วงเรื้อรัง

Age (mos)	Patients with salmonellosis (cases)	Patients without salmonellosis (cases)
0 – 1	20	28
> 1 – 2	4	11
> 2 – 3	1	2
> 3	1	4
Average age (days)	25.9 ± 25.7	40.4 ± 44.6

น้ำหนักทางแรกเกิดเท่าที่มีรายงานไว้ในเวชระเบียน พบว่าในกลุ่มผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงเรื้อรังตรวจพบเชื้อ สาลโมเนลลา เป็นทางที่แรกเกิดน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม

มากกว่าทางที่บ่งชี้ว่าโรคอุจาระร่วงเรื้อรังจากสาเหตุอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.5$) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบน้ำหนักทางแรกเกิดในผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงแบบเรื้อรัง ตรวจพบเชื้อ สาลโมเนลลา และที่ตรวจไม่พบเชื้อ

Birth weight	Chronic diarrhea from salmonellosis (cases)	Chronic diarrhea from other causes (cases)
Less than 2500 grams	9	6
More than 2500 grams	14	34
Total	23	40

ระยะเวลาที่บ่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงและระยะเวลาในการอยู่โรงพยาบาล เปรียบเทียบ
แสดงในตารางที่ 4 และ 5 ไม่มีความแตกต่าง

กันในกลุ่มโรคอุจจาระร่วงจากเชื้อ สาลโมเนลลาและจากสาเหตุอื่น

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบระยะเวลาในการบ่วยอุจจาระร่วงในผู้บ่วยโรคอุจจาระร่วงเรื้อรัง

Duration (wk)	Salmonellosis		Other causes	
	cases	percent	cases	percent
2 – 3	17	65.3	22	42.9
> 3 – 4	4	15.4	8	17.8
> 4	5	19.2	15	33.3
Total	26	100	45	100

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบระยะเวลาในการอยู่โรงพยาบาลของผู้บ่วยอุจจาระร่วงเรื้อรังตรวจพบเชื้อ สาลโมเนลลา และจากสาเหตุอื่น ๆ

Duration (days)	Salmonellosis		Other causes	
	cases	percent	cases	percent
10–20	6	23.1	18	40
20–30	8	30.8	9	20
30–40	3	11.5	7	15.6
>40	9	34.6	11	24.4
Total	26	100	45	100

การที่บ่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงเรื้อรัง
จากเชื้อ สาลโมเนลลา เสียชีวิต ร้อยละ 11.5
เปรียบเทียบกับการที่บ่วยด้วยโรคอุจจาระร่วง
เรื้อรัง สาเหตุอื่น ๆ เสียชีวิตร้อยละ 13.3
อัตราตายรวมของทั้งหมดร้อยละ 12.7

วิจารณ์

การติดเชื้อ สาลโมเนลลา เป็นบ่อยมาก
สำคัญของโรคอุจจาระร่วงที่เกิดจากการติดเชื้อ
โดยเฉพาะทำให้เกิดการระบาดของโรคได้บ่อย
ทั้งในประเทศไทยและกำลังพัฒนา พนบเป็น

การระบาดเกิดขึ้นได้ในสถานพักรักษาพยาบาลสถานเลี้ยงเด็ก^(8,9,10,11) โรงพยาบาลหรือในครอบครัวจากการรับประทานอาหารร้านนมที่ป่นเบื่อนเชื้อ สาลโมเนลลา การระบาดที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลจะมีอาการรุนแรงและมีอัตราตายสูงกว่าการระบาดที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป⁽¹⁰⁾ ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ได้มีการระบาดของโรคอุจาระร่วงจากเชื้อสาลโมเนลลา E4 (krefeld) ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2519 และพบว่าเป็นบัญหาสำคัญของการติดเชื้อในโรงพยาบาล (nosocomial infection) ในรายงานนี้ จะเห็นว่าแบบที่เรียกว่าโรคในลำไส้เป็นสาเหตุสำคัญของโรคอุจาระร่วงแบบเรื้อรัง คือสาลโมเนลลา ผู้ป่วยส่วนใหญ่ติดเชื้อสาลโมเนลลา ในโรงพยาบาลในช่วงที่มีการระบาดของเชื้อดังกล่าว หากที่รับไวรัสจากด้วยโรคอุจาระร่วง ตรวจเพาะเชื้อจากอุจาระในครั้งแรกไม่พบเชื้อหลังจากที่ทำการรักษาแล้วอาการดีขึ้น ซึ่งได้ทำการตรวจเพาะเชื้อจากอุจาระและพบเชื้อสาลโมเนลลา หรือผู้ป่วยรับไวรัสจากโรคอื่น เช่น คลอตต์ก่อนกำหนด และเกิดเป็นโรคอุจาระร่วงจากเชื้อ สาลโมเนลลาขึ้น สาลโมเนลลาที่พบในรายงานนี้ส่วนใหญ่เป็นสาลโมเนลลา E 4

ในการระบาดครั้งนี้ ไม่ทราบที่มาของ การระบาดถึงแม้จะได้มีการศึกษาถึงระบาดวิทยา

ของโรคในท้องเด็กทารกแรกเกิด⁽¹⁴⁾ การระบาดที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กับโรงพยาบาลอื่นในเขตกรุงเทพมหานคร การกระจายของโรคเชื่อว่าเป็นการติดต่อจากผู้ป่วยคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากการที่บ่วยและรับไว้ในห้องผู้ป่วยมีจำนวนมาก การระบาดยังคงยืดเยื้อเป็นเวลานาน ถึงแม้จะได้มีมาตรการในการควบคุมโรค มีรายงานในต่างประเทศในการระบาดของแบคทีเรียก่อโรคในลำไส้สาลโมเนลลา บางครั้งนานหลายปี⁽⁹⁾ สาเหตุของการระบาดของโรคที่เคยมีรายงาน เช่น จากนมผสม นมมารดาในธนาคารนม⁽¹¹⁾ ผู้⁽⁸⁾ ป่นเบื่อนเชื้อโรค

โรคอุจาระร่วงที่เกิดจากเชื้อ สาลโมเนลลา หายได้เองไม่ว่าจะให้การรักษาด้วยยาปฏิชีวนะหรือไม่ ผลไม่แทรกต่างกัน ระยะเวลาการดำเนินโรคไม่ได้สั้นลง การให้ยาปฏิชีวนะจะทำให้ตรวจพบเชื้อในอุจาระผู้ป่วยต่อไปอีกเป็นเวลานาน หรือเป็นพาหนะของโรค^(15,16) อาการบ่วยที่พบส่วนใหญ่เป็นแบบเฉียบพลัน รายงานนี้รายงานถึงการที่บ่วยด้วยโรคอุจาระร่วงเรื้อรัง จะเห็นว่าการที่บ่วยด้วยโรคอุจาระร่วงเรื้อรังจากเชื้อ สาลโมเนลลา เป็นการที่แรกเกิดมีน้ำหนักน้อยหรือคลอดก่อนกำหนดอายุ 3 เดือนแรกการคัดกรองกล่าวจะมีภาวะทุไธซนา การนำมาก่อน เมื่อเปรียบเทียบกับการที่บ่วยด้วยโรคอุจาระร่วงเรื้อรังจากสาเหตุอื่น ๆ ทั้ง

น เพราะการคลอดก่อนกำหนด น้ำหนักน้อย นมมีภูมิคุ้มกันทานโรคของร่างกายในการบีบอง กันการติดเชื้อต่อ โดยเฉพาะในอายุ ๓ เดือน แรก ทำให้การนมไม่สามารถต้านทานโรค ได้ การรุนแรงและเชื้อดังกล่าวอยู่ได้นาน หากที่บีบอยด้วยโรคอุจจาระร่วงเรื้อรัง ในรายงานเกอบทั้งหมดเลี้ยงด้วยน้ำนมผสม ทางการที่เลี้ยงด้วยน้ำนมมารดาจะได้รับภูมิคุ้มกันทานจากน้ำนม France และคณะ⁽¹⁷⁾ พบว่าการติดเชื้อสาลโมเนลลา ในทางการที่เลี้ยงด้วยน้ำนมมารดา น้อยกว่าทางการที่เลี้ยงด้วยน้ำนมผสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังได้ศึกษาถึง chemotoxic, opsonization การกลืนกินแบคทีเรียของ colostrum และนานมารดาท่อสาลโมเนลลา นอกจากนการติดเชื้อสาลโมเนลลา ยังขึ้นอยู่กับความรุนแรงของเชื้อสาลโมเนลลาเอง สาลโมเนลลา ต่างสายพันธุ์กัน ใช้ปริมาณจำนวนเชื้อแตกต่างกันในการทำให้เกิดโรค^(18,19,20)

ทางการที่บีบอยด้วยโรคอุจจาระร่วงอยู่ก่อนแล้ว มีภาวะทุกโภชนาการเกิดการเปลี่ยนแปลงของแบคทีเรียประจำถิ่นในลำไส้⁽²¹⁾ อาจเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้แบคทีเรียก่อโรคในลำไส้เริญเดบໂടไถง่ายขึ้น

อัตราตายของทางการที่บีบอยด้วยโรคอุจจาระร่วงเรื้อรังตรวจพบเชื้อสาลโมเนลลา กับสาเหตุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน อัตราตายของโรค

อุจจาระร่วงจากเชื้อสาลโมเนลลา จะเพิ่มสูงขึ้น ในกรณีที่เกิดมีการระบาดในโรงพยาบาล หรือสถานเลี้ยงเด็ก โดยเฉพาะที่มีการติดเชื้อในกระแสโลหิตร่วมด้วย⁽¹⁰⁾

จะเห็นว่าทางการที่มีอายุน้อย น้ำหนักแรกเกิดน้อย หรือคลอดก่อนกำหนด มีภาวะทุกโภชนาการจะมีโอกาสติดเชื้อสาลโมเนลลา ได้เพิ่มขึ้น คงนี้ในกรณีที่มีการระบาดของสาลโมเนลลาในโรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็กและทางการทางทางบีบองกันการติดเชื้อสู่ทางการหรือการลดการแพร่กระจายของเชื้อสาลโมเนลลา จึงมีความสำคัญมากในการที่จะลดอัตราตายและความพิการของทางการจากเหตุการณ์ดังกล่าว

สรุป

โรคอุจจาระร่วงเป็นบัญหาสำคัญทางสาธารณสุขในประเทศไทย จำนวน ๑๐๘๖ ราย ของโรคอุจจาระร่วงเรื้อรังค่อนข้างสูง รายงานนี้เป็นรายงานถึงความสำคัญของเชื้อสาลโมเนลลาในการทำให้เกิดโรคอุจจาระร่วงเรื้อรังในทางการ ทางการ 26 ราย จากจำนวนทางการที่บีบอยด้วยโรคอุจจาระร่วงเรื้อรังจำนวน ๗๑ ราย ทางการ ๑๐ ราย ตรวจพบเชื้อสาลโมเนลลาในครรภ์แรกที่รับไว้ในโรงพยาบาล ทางการ ๑๖ ราย ตรวจพบเชื้อสาลโมเนลลา หลังจากบวัยรักษาในโรงพยาบาลแล้ว ๗-๔๕ วัน ทางการที่ตรวจพบเชื้อสาลโมเนลลาส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า ๓ เดือน

และเป็นทางการແຮກຄລອດນ້າໜັກນ້ອຍ การບໍ່ອ່ານກັນກາຣຕິດເຊື້ອດັກລ່າວເປັນວິທີໜຶ່ງໃນກາຣລົດ
ອຸບັດກາຣນ໌ຂອງໂຣຄອຸຈາຈະຮ່ວງເຮືອຮັງລົງໄດ້

ກົດຕິກຽມປະກາສ

ຜູ້รายงานຂອງຂອບຄຸມ ສາສຕາຈາກຢ່ພາຍຫຼຸງເສາວນີ້ ຈຳເດີມເຜົ້າຈົກ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາ
ປົກການໃນກາຣເຂົ້ານ່າງສຸດ ຄຸນບີ່ລັນພຣ ພຸ່ມສຸວະຮຣນ ໄດ້ໄທ້ຄໍາປົກການໃນຂ້ອມລາທາງສົດຖື

ອ້າງອີ

1. ชง ภู่วรวรรณ, คณชัย สนิทวงศ์, รัชนี เนินศรีวัฒนา : Diarrheal diseases in children at Chulalongkorn hospital. Diarrheal disease research abstracts. Mahidol University and Ministry of Public health workshop, Bangkok, Thailand. March 10-12, 1981, p. 25
2. ศรีเวียง ໄພໂຮງຈຸດ, ສຸກາ ທະກຸດ, ໄພບຸລີ່ ເອກແສງສຣ, ປະມວນ ສຸນາກຣ, ອຸດນ ເລື່ກສນບູຮົນ໌ : ໂຣຄທ້ອງ
ຮ່ວງເຮືອຮັງໃນກາຣກ ວາරສາຮສາມາຄົມກຸມາຮແພທ໌ 2525 ມິນາຄມ ; 21 (1) : 27-76
3. Varavithya V, Mo-Suwan L : Intractable diarrhea in infants. J Med Assoc Thailand 1980 Jun ; 63 (6) : 297-303
4. Avery GB, Villavicencio O, Lilly JR and Randolph JG : Intractable diarrhea in early infancy. Pediatrics 1968 Apr ; 41 (4) : 712-722.
5. Maclean WC, Lopez de Romana G, Massa E and Graham CG : Nutritional management of chronic diarrhea and malnutrition : Primary reliance on oral feeding. J Pediatr 1980 Aug ; 97 (2) : 316-323
6. ชง ภู่วรวรรณ, รัชนี เนินศรีวัฒนา, สมใจ ເທິງຍຸປະບູຮ, ປະກອງ ໂປະກອດຖະບະ. ຄວາມສັນພັນຮ່ວມໜ່າງ
ກາຣເຄີຍທາຮກຕວຍນມາຮາດາແລະໂຣຄອຸຈາຈະຮ່ວງ. ຈຸ່ພາລັງກຽມເວົ້າສາຣ 2524 ມິນາຄມ ; 25 (2) :
849-858
7. Schothorst EV and Kampelmacher ; Cited by : Turnbull P.C.B. : Food Poisoning with special reference to salmonella : Its Epidemiology, Pathogenesis and control. Clin Gastroenterol 1979 Sep ; 8 (3) : 663-714
8. Bate JG, James U : Salmonella typhimurium infection dust-borne in a children's ward. Lancet 1958 Oct 4 ; 2 : 713-715.
9. Hirsch W, Hirsch RS, Berger A, Winter ST, Mayer G and Merzbach D : Salmonella edinburg infection in children. : Aprotracted hospital epidemic due to a multiple-drug resistant strain. Lancet 1965 Oct 23 ; 2 : 828-830
10. Rice PA, Craven PC and Wells JG ; Salmonella heidelberg enteritis and bacteremia : An epidemic on two pediatric wards. Am J Med 1976 Apr ; 60 (4) : 509-516

11. Ryder RW, Ritchie AC, McDonough B, Hall WJ. Human milk contaminated with *Salmonella kottbus* : A cause of nosocomial illness in infants. *JAMA* 1977 Oct 3 ; 238 (14) : 1533-1534
12. Anand CM, Finlayson MC, Garson JZ, Larson ML. An institutional outbreak of salmonellosis due to a lactose fermenting *Salmonella newport*. *Am J Clin Pathol* 1980 Nov ; 74 (5) : 654-660
13. รัชนี เชนศิริวัฒนา, ยง ภู่วรรณ, วีโรจน์ พงษ์พันธ์เดช. การศึกษาโรคอุจจาระร่วงเรื้อรังในเด็ก อุบล-ลงกรณ์เวชสาร 2526 กันยายน ; 27 (5) : 847-856
14. ไพบูลย์ โถ่ห์สุนทร, สมใจ เทเรย์อุปราชบูร, สมหมาย พงษ์เวช, ส่าหรี จิตตินันทน์, พนอพารณ สุรัสิงห์, รากานาคชาต. การศึกษาระบบทิบายาของโรคท้องร่วงในเด็กเกิดใหม่. อุบลลงกรณ์เวชสาร 2522 มกราคม ; 23 (ฉบับพิเศษ) : 57-68
15. Rosentein BJ. Salmonellosis in infants and children ; Epidemiologic and therapeutic consideration, *J Pediatr* 1967 Jan ; 70 (1) : 1-7
16. Antibiotics prolong salmonella excretion. *Bri M J* 1969 Dec 20 ; IV : 699-700 (Leading articles)
17. France GL, Marmer DJ, Stelle RW. Breast feeding and salmonella infection. *Am J Dis Child* 1980 Feb ; 134 (2) : 147-152
18. McCullough NB, Eisele CW. Experimental human salmonellosis. I. Pathogenicity of strains of *Salmonella meleagridis* and *Salmonella anatum* obtained from spray dried whole egg. *J Inf Dis* 1951 May-Jun; 88 (3) : 278-289
19. McCullough NB, Eisele CW. Experimental human Salmonellosis. 3. Pathogenicity of strains of *Salmonella newport*, *Salmonella derby*, and *Salmonella bareilly* obtained from spray-dried whole egg. *J Inf Dis* 1951 Nov-Dec ; 89 (3) : 209-213
20. McCullough NB, Eisele CW. Experimental human Salmonellosis. 4. Pathogenicity of strains of *Salmonella pullorum* obtained from spraydired whole egg. *J Inf Dis* 1951 Nov-Dec ; 89 (3) : 259-265
21. Gracey M, Sunoto S, Stone DE. Microbial contamination of the gut : another feature of malnutrition. *Am J Clin Nutr* 1973 Nov ; 26 (11) : 1170-1174